

[Hagen Hagensen]

sammen med andre fremsat forslag om at forøge det og udtalt os derom. Heller ikke dér får man os til at være med til at købe.

Med hensyn til ophævelse af fradragsretten for gaver, B 116, siger jeg: hus forbi. Også dér har vi sammen med andre talt for, at man nærmest skulle sørge for, at dette beløb blev gjort større. Selv kunde nr. 2, hr. Erenbjerg, udtalte en vis tilfredshed med, at man bevarede den regel, man nu har. Det bliver altså heller ikke til handel om dette.

Så er der B 117 tilbage. Jeg må se på det på den måde, at hvis ikke ungdommen skulle have en chance for en gang imellem at få noget ud af det, de gerne vil selv, hvis de ikke sætter noget hen til det, ikke sparer op og sørger for, at de kan bruge det senere til at sætte foden under eget bord, ja, så synes jeg ikke, der er så særlig meget ved noget af det, så jeg må beklage over for dem, der har udstillet varerne her, at B 117 får man heller ikke os som potentiel kunde til.

Som sagt, når vi mødes i værelse 38, hvor man gentager udstillingen, vil vi være med til at drøfte varerne ud fra det syn, jeg har givet udtryk for i dag. Det bliver også nok det endelige.

Dohrmann (FP):

Jeg håber ikke, at hr. Hagen Hagensens bemærkninger om tilbud og varer skal opfattes således, at de konservative igen er villige til at gå på udsalg. Det har vi før oplevet.

Jeg vil gerne sige om forslagene som sådan, at det er snart ved at være kutyme, at vi bliver inviteret til bunkebryllup af SF om tirsdagen, hvor man fremsætter en lang række forslag til folketingsbeslutning. Man kunne måske her sige, at det ville være rimeligt, om partier, der fremsætter forslag, gjorde sig så megen umage, at de udarbejdede nogle egentlige lovforslag i stedet for bare at lægge sådan nogle strøtanker frem, som man faktisk på forhånd ved ikke vil blive gennemført, og som forslagsstillerne måske heller ikke inderst inde ønsker gennemført. Det ved jeg ikke.

I hvert fald skal det siges, at hver eneste gang, både i den senere tid og også længere tilbage, nogen har foreslået en eller anden stor reform, så har det været ensbetydende med, at borgerne kom til at betale noget mere. Nogle af disse forslag vil også betyde, at

der kommer nogle flere penge ind i de offentlige kasser. Jeg må sige, at vi mener altså, at pengene ligger bedst i borgernes lommer, og det gælder, uanset om det er lønmodtagere, eller det er andre befolkningsgrupper, det drejer sig om.

Vi mener simpelt hen, at det, man skulle tage at gøre, var at sætte den skattefri bundgrænse op, kort og godt. Så giver man alle befolkningsgrupper en rimelig behandling, man begynder ikke at skelne imellem, om en mand er lønmodtager, eller om han har en lille selvstændig virksomhed. Derfor kan vi ikke støtte de foreliggende forslag.

Det eneste forslag – og det er i modsætning til venstres ordfører – som jeg gerne vil have undersøgt lidt nærmere i udvalget, er forslaget vedrørende de biler, som man benytter både til erhvervsmæssig og til privat kørsel, for det er da rigtigt, som forslagsstillerne skriver, at der er alt for meget bureaukrati forbundet med at finde ud af det. Man savner nu noget i forslaget eller i hvert fald i bemærkningerne. Der kunne godt have stået et par ord om, hvor forslagsstillerne mener at grænsen skal være. Hvor mange kilometer mener forslagsstillerne det vil være rimeligt at ansætte den private bilkørsel til? Hvis vi tager sådan noget som handelsrejsende f. eks., så ved jeg, at der er mange, der har vrøvl med skattemyndighederne. Når de ligger og suser rundt hele ugen på landevejene, er tvunget til at opholde sig på landevejene, så er der én ting, man kan være sikker på at de ikke gør, når de kommer hjem og skal holde weekend, det er at starte bilen og køre på weekendtur. Hvis det er sådan, at SF har forestillet sig noget med, at de skulle betale skat af en privat kørsel på f. eks. 20.000–25.000 km om året, så vil det være helt urimeligt. Her har vi altså et tilfælde, hvor nogle vil blive ringere stillet i forhold til de nugældende regler. Men det kan vi måske høre et par ord om, når forslagsstillerne nu kommer på talerstolen.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den række af beslutningsforslag, som behandles her under ét, vedrører jo fradrag. Jeg er enig med forslagsstillerne i, at der er meget god grund til at overveje, om vores indkomstskattesystem overhovedet kan fungere på rimelig måde med alle de fradrag, vi har.